Quelle: http://manuscripta.at/?ID=36543
Copyright: Göttweig, Benediktinerstift

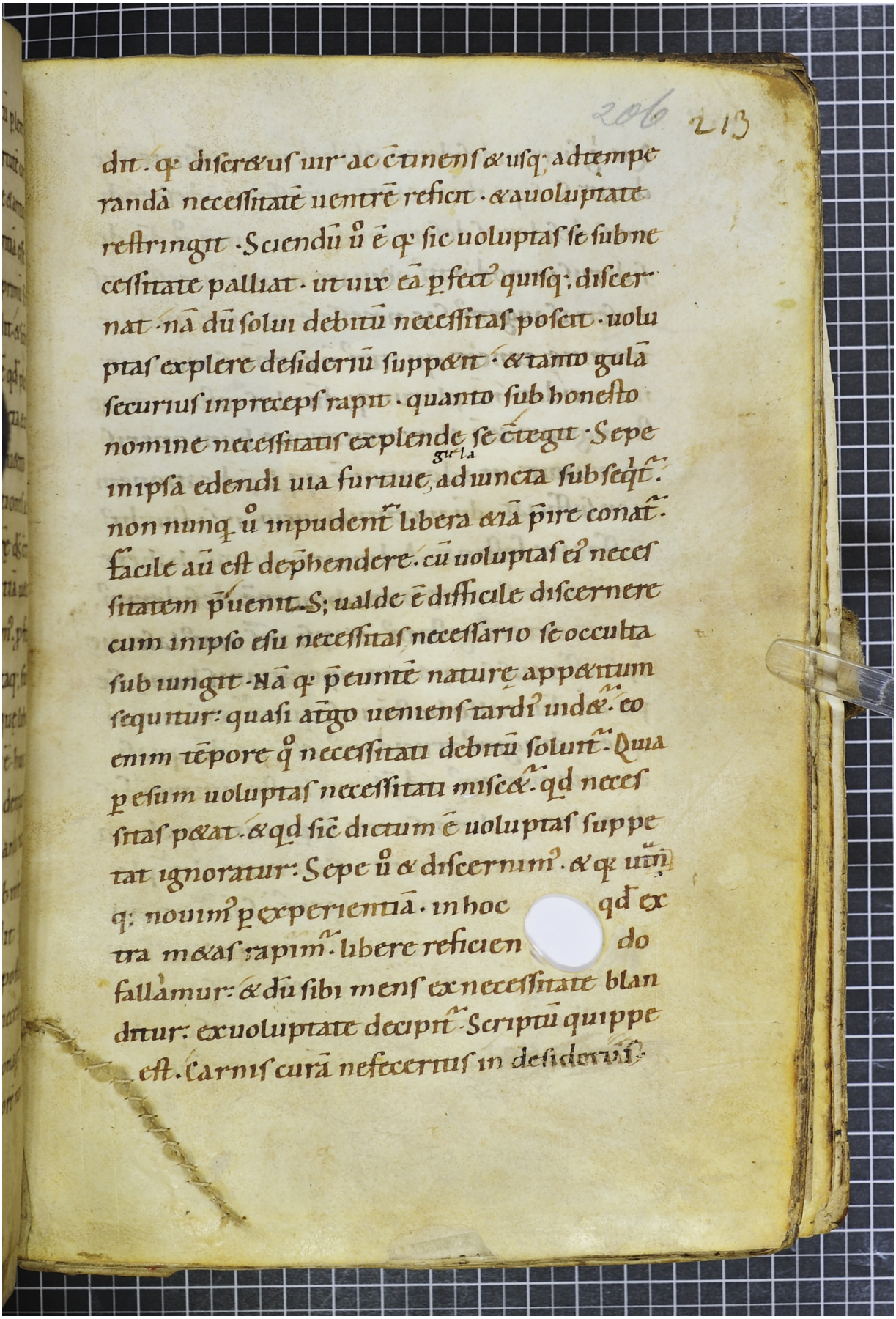

206 213

dit. q: discreatus uir ac ctinens & usq; ad tempe
randa necessitate uentre reficit. & a uoluptate
restringit. Sciendu ů ē q: sic uoluptas se sub ne
cessitate palliat. ut uix eā p fect quisq; discer
nat. nā dū solui debitū necessitas poscit. uolu
ptas explere desiderū suppeit. & tanto gulā
securius inpreceps rapit. quanto sub honesto
nomine necessitatis explende se ctegit. Sepe
in ipsa edendi uia furtiue, gula adiuncta subseqt.
non nunq ů impudent libera & ia pire conat.
facile aū est deprehendere. cū uoluptas ei necess
sitatem p uenit. S; ualde ē difficile discernere
cum in ipso esu necessitas necessario se occulta
sub iungit. Nā q: p eunte nature appetitum
sequitur: quasi ātigo uenient tardi uidet. eo
enim tēpore q necessitati debitū solunt. Quia
p esum uoluptas necessitati miscet. qd neces
sitas petat. & qd sic dictum ē uoluptas suppe
tat ignoratur: Sepe ů & discernim. & q: uīm
q: nouim p experientiā. in hoc qd ex
tra metas rapim. libere reficien do
fallamur: & dū sibi mens ex necessitate blan
dtur: ex uoluptate decipit. Scriptū quippe
est. Carnis curā ne feceritis in desideriis.